

« لایحه قانونی طریقه رفع مشکلات پیش‌بینی نشده در قوانین و مقررات اصلاحات ارضی مصوب ۱۳۴۹/۹/۲۹ »

ماده ۱ - املاک مشمول مرحله اول قانون اصلاحی قانون اصلاحات ارضی که از تاریخ تصویب قانون اجازه امضای اسناد فروش و قبوض مربوط به انتقال املاک مشمول مرحله اول قانون اصلاحات ارضی وسیله وزارت اصلاحات ارضی و تعاون روستایی به قائم مقامی زارعین مستکف ۱۲۴۸/۳/۱۲ به دولت منتقل شده یا بشود و زارعین از امضای اسناد انتقال خودداری نمایند، مشمول مقررات قانون مذکور می‌باشد. در صورتی که زارعین ذی‌ربط ظرف سه ماه از تاریخ اخطار کتبی اداره اصلاحات ارضی و تعاون روستایی محل برای امضای اسناد و قبوض مربوط و یا اعلام عدم تمایل خویش در مورد خرید نسق‌های زراعتی بادارات فوق مراجعه و اقدام نکنند طبق مقررات قانون مذکور با آنان رفتار خواهد شد.

ماده ۲ - در مواردی که وزارت اصلاحات ارضی و تعاون روستایی مکلف است در اجرای قوانین و مقررات اصلاحات ارضی اوراق اسناد و قبوض و دفاتر انتقال املاک را به قائم مقامی مستکفین امضاء کند وزارت مزبور می‌تواند حق‌التحریر دفاتر اسناد رسمی را از محل اعتباراتی که در بودجه وزارتخانه و طرح کمک به اجرای قانون اصلاحات ارضی پیش‌بینی شده یا بشود پرداخت نماید در این صورت وجوه پرداختی را در مورد مالکین مستکف از محل قبوض اقساطی زارعین و در مورد زارعین مستکف طبق قوانین و مقررات مربوط از آنان وصول و به درآمد دولت منظور کند.

ماده ۳ - در مورد املاک مجهول‌المالک و یا املاکی که تقاضای ثبت نشده و به ثبت نرسیده است و بر طبق قوانین و مقررات اصلاحات ارضی خریداری و به زارعان منتقل شده یا بشود و همچنین املاکی که به استناد ماده ۶ قانون تقسیم و فروش املاک مورد اجاره به زارعان مستأجر فروخته می‌شود. در صورتی که منتقل‌الیه (زارعان خریدار) رأساً درخواست ثبت نمایند ادارات ثبت مکلفند از مالکین اولیه‌ای که قبوض و وجوه و دستور پرداخت‌های این قبیل املاک به نام آن‌ها تودیع شده است، طبق مقررات مربوط به منظور احراز مالکیت سابق آنان تقاضای ثبت را پذیرفته و تشریفات ثبتی را به نام زارعین انتقال گیرنده ملک ادامه دهند.

ماده ۴ - در صورتی که تا تاریخ تقدیم این قانون زارعین املاک مشمول قوانین اصلاحات ارضی حق ریشه یا دسترنج زراعتی و سایر حقوق زارعه خود را با تنظیم سند رسمی در دفاتر اسناد رسمی به زارع دیگری منتقل کرده باشند، زارع انتقال‌گیرنده در اجرای قانون تقسیم و فروش املاک مورد اجاره به زارعین مستأجر قائم‌مقام قانونی زارع فروشنده خواهد بود و در مواردی نیز که زارعین با رعایت حد نصاب ماده ۴۵ آیین‌نامه اصلاحات ارضی مصوب ۱۳۴۳/۵/۳ کمیسیون خاص مشترک مجلسین حقوق خود را به شرح فوق به مالکین مربوط منتقل کرده باشند اسناد مسلم این قبیل انتقالات ملاک عمل خواهد بود.

« قانون منع احداث بنا و ساختمان در طرفین خطوط لوله انتقال گاز مصوب ۱۳۵۰/۳/۳۱ »

ماده واحده - از تاریخ تصویب این قانون احداث هرگونه بنا و ساختمان در فاصله ۲۵۰ متر از هر طرف محور خطوط لوله انتقال گاز در خارج از محدوده شهرها ممنوع است و در صورت احداث بنا و ساختمان شرکت ملی گاز ایران مجاز است با

۱ - شماره ابلاغ: ۴۲۴۹۶ شماره انتشار: ۷۵۸۵ تاریخ ابلاغ: ۱۳۴۹/۱۱/۴ تاریخ روزنامه رسمی: ۱۳۴۹/۱۱/۲۷

۲ - شماره ابلاغ: ۸۰۱۲ شماره انتشار: ۷۷۱۴ تاریخ ابلاغ: ۱۳۵۰/۴/۱۶ تاریخ روزنامه رسمی: ۱۳۵۰/۵/۳

حضور نماینده ژاندارمری یا شهربانی یا بخشداری اقدام به انهدام آن نماید و هیچگونه خسارتی از این بابت به اشخاص پرداخت نخواهد شد.

تبصره ۱ - شرکت ملی گاز ایران مجاز است در مواردی که انتخاب فاصله ۲۵۰ متر مذکور در این قانون را با توجه به مقتضیات فنی و محلی ضروری نداند فاصله کمتری را تعیین نماید.

تبصره ۲ - احداث بنا و ساختمانی که صرفاً به منظور استفاده از دریا باشد در صورتی که طبق تشخیص شرکت ملی گاز ایران موجب خرابی و خسارت نگردد مجاز خواهد بود.

آیین نامه مربوط به نحوه اجرای این تبصره به پیشنهاد شرکت ملی گاز ایران به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳ - چنانچه ابنیه و ساختمان‌هایی قبل از تصویب این قانون بین حریم مذکور در ماده ۱۱ اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب اردیبهشت ماه ۱۳۴۷ و حریم‌های مذکور در این قانون ایجاد شده باشد و شرکت ملی گاز ایران انهدام آن را ضروری بداند براساس ماده ۱۱ قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران اقدام و خسارت وارده به اشخاص پرداخت خواهد شد.

« قانون تعیین و حفاظت علائم و نشانه‌های زمینی مربوط به نقشه برداری و تحدید حدود و حریم مصوب ۱۳۵۱/۹/۱۹

ماده ۱ - علائم و نشانه‌های زمینی از نظر این قانون به دو دسته تقسیم می‌شوند:

الف - علائم و نشانه‌های مربوط به نقشه برداری که موقعیت یک نقطه را از لحاظ مختصات یا طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع نسبت بیک مبدا معین و مشخص می‌کند.

ب - علائم و نشانه‌های مربوط به تحدید حدود املاک و حریم (کاداستر).

ماده ۲ - علائم مذکور در ماده یک از نظر مشخصات بر چهار نوع می‌باشد:

الف - علائمی که بر روی سنگهای طبیعی حک می‌شود.

ب - علائمی که در روی زمین مستقلاً احداث می‌شود.

ج - علائم و نشانه‌هایی که در بدنه ساختمان‌ها نصب می‌گردد.

د - نقاطی که به عنوان علامت نقشه برداری تعیین و اعلام می‌شود.

تبصره ۱ - مشخصات ساختمانی علائم و نشانه‌های مذکور از حیث شکل و ابعاد و طرز نصب و انتخاب محل و تعداد برابر آیین نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای عالی جغرافیایی کشور تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

تبصره ۲ - اقدام به نصب هرگونه نشانه و علائم در مناطق ممنوعه و حفاظت شده نیروهای مسلح شاهنشاهی و سازمان‌های ارتشی کشور مستلزم کسب موافقت قبلی از مقامات مربوط خواهد بود.

ماده ۳ - کلیه مؤسسات مذکور در ماده ۵ قانون سازمان جغرافیایی کشور و همچنین شهرداری‌ها که به منظور عملیات نقشه برداری یا تحدید حدود و یا تعیین حریم احتیاج به نصب علائم و نشانه‌هایی دارند باید با اطلاع قبلی به مالک یا نماینده